

Bomans flickor.

Ibland feminina bekanta,
och de äro av många slag
äro *ni* de mest galanta,
pikanta, pikanta.

Pro primo ä' ni ej så pryda,
er har man ju rent av »på hand»,
ni kunna mitt öde ju tyda
ibland, ibland.

Om man har tur uti kortspel,
går man i kärlek bet.

Ni har visat mig er obeständighet
men jag tillgiver gärna er det.

Ty det giver mig chancer hos andra mig stå tillre's,
käraste hjärter, ruter och spader och klöveress.

Men när som en Emma, en Anna,
 mig sveko i livsglädjens stund,
 när allt kvinnligt jag förbanna —
 ni stanna, ni stanna.

Jag i eder vänskap mig sluter,
 och känner mig alltid tillfre's
 du spader — och klöver — och ruter — och hjärteress.

Om man har tur uti kortspel,
 går man i kärlek bet.

Otur i kärlek i allmänhet,
 vem i fasen har inte haft det!

Men ni Bomans små glada flickor,
 ert bästa kort

är att ni, är att ni

ännu aldrig i livet mig svartsjuk gjort.

Ni svikit mig också för andra,
 och jag skulle bannat er med,
 när som jag sett eder vandra
 till andra, till andra.

Er vänskap jag kunnat försaka,
 det till edra smånycker hör,
 men ni ha dock kommit tillbaka
 med ny favör.

Om man har tur i kortspel,
 går man i kärlek bet.

Men jag som har prövat på bägge vet,
 skall förtro eder en hemlighet.

Kära klöver och spader, ruter, hjärter också
 tro ni mig, tro ni mig
 man blir mestadels lurad på — bägge två.

